

Arrest

nr. 210 461 van 3 oktober 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. WINTERS
Sommisstraat 1
3930 HAMONT-ACHEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 november 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 oktober 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 oktober 2017 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 november 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 207 320 van 27 juli 2018 waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de debatten heeft heropend en heeft opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 13 september 2018 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat D. WINTERS verschijnt voor verzoekster en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 januari 2017 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 12 april 2017 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 27 januari 2017 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk.

Op 17 oktober 2017 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 27 januari 2017 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond.

Deze beslissing vormt de eerste bestreden beslissing, zij is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.01.2017 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

E.A., A. (R.R.: [...])

Geboren te F. op [...]1988

Nationaliteit: Marokko

Adres: [...] Kinrooi

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 12.04.2017, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden: Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor E.A.A., die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 17.10.2017 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf”.

Eveneens op 17 oktober 2017 nam de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissing vormt de tweede bestreden beslissing, zij is gemotiveerd als volgt:

“De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: E.A., A.

Geboortedatum: [...]1988

Geboorteplaats: F.

Nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

Op 4 april 2018 diende verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 25 april 2018 verklaarde de gemachtigde de tweede aanvraag van verzoekster om machtiging tot verblijf omwille van medische redenen ontvankelijk, doch ongegrond. Diezelfde dag nam de gemachtigde ook een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissingen diende verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) op 18 juni 2018. Deze zaak is gekend onder het rolnummer RvV 221 737.

2. Over de ontvankelijkheid

In casu blijkt zoals uiteengezet onder punt 1 dat verzoekster op 18 juni 2018 een beroep instelde tegen een beslissing van 25 april 2018 waarbij een volgende aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet eveneens ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

Artikel 39/68-3, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2.

Indien een verzoekende partij een ontvankelijk verzoekschrift indient tegen een beslissing genomen op basis van artikel 9ter terwijl een beroep tegen een eerdere tegen hem getroffen beslissing op basis van artikel 9ter nog hangende is, oordeelt de Raad op grond van het laatst ingediende verzoekschrift. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van het eerder ingediende beroep, tenzij zij haar belang aantoonst.”

Ter terechtzitting wordt gesteld dat overeenkomstig artikel 39/68-3, § 2 van de Vreemdelingenwet de Raad dient te oordelen op grond van het laatst ingediende verzoekschrift dat ingediend werd tegen de meest recente ongegrondheidsbeslissing van 25 april 2018 tenzij verzoekster haar belang aantoonst bij het behandelen van het thans voorliggende beroep dat werd ingediend tegen de eerdere ongegrondheidsbeslissing van 17 oktober 2017. De advocaat van verzoekster stelt ter terechtzitting dat het in het belang is van verzoekster dat over de meest recente medische situatie uitspraak door de Raad wordt gedaan. Hiermee toont verzoekster haar belang bij het huidige beroep tegen de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter ongegrond werd verklaard van 17 oktober 2017 niet aan. Overeenkomstig artikel 39/68-3, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekster geacht afstand te doen van het onderhavige beroep wat betreft de eerste bestreden beslissing.

Ter zitting weerhoudt verzoekster wel haar belang wat betreft de tweede bestreden beslissing, met name het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 oktober 2017. De Raad stelt het belang niet in vraag wat betreft deze tweede bestreden beslissing, maar moet echter vaststellen dat verzoekster aangaande dit bevel enkel stelde dat nu de eerste bestreden beslissing onterecht is genomen en de aanvraag gegrond had moeten worden verklaard, de gemachtigde geen bevel had mogen betekenen. Nu supra werd vastgesteld dat verzoekster afstand heeft gedaan van haar beroep tegen de eerste bestreden beslissing, en de Raad bijgevolg niet tot de gegrondheid van een middel tegen die beslissing kan besluiten, kan dit betoog ook geen aanleiding geven tot de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van het geding wordt vastgesteld wat betreft het beroep tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 oktober 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Artikel 2

Het beroep tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 oktober 2017 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt verworpen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES